

[Hans Thyge Jacobsen.]

Folketallet er, og hvor stort Arealet er, der er helt andre Hensyn at tage her; der kan findes et lille Sogn efter Areal og Folketal, som er et stort Sogn efter det aandelige Liv og efter Præstens Arbejde, og det omvendte kan ogsaa findes.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg havde ellers ikke tænkt mig at tage Ordet under Finanslovdebatten, jeg synes egentlig, der er sagt tilstrækkeligt, men det ærede Medlem Hr. Pinstrup har flere Gange og sidst i Gaar fremsat Udtalelser, som jeg ikke kan tie stille til. Det ærede Medlem sluttede i Gaar med at sige, at han var i Overensstemmelse med Landboforeningerne baade i Jylland og i det øvrige Land med Hensyn til den Stilling, han havde indtaget ved de jydsk Landboforeningers Delegeretmøde, hvor han havde manet til Kamp mod Udstykningsprincippet i Loven af 4. Oktober 1919 og til Kamp mod en Beskatning af Jorden. Jeg maa sige, at det gør mig egentlig ondt, at det ærede Medlem, der ellers paa mange Omraader er Udtryk for noget af det bedste i den danske Bondestand, paa disse Omraader tager saa uhyre fejl. Det ærede Medlem mente ikke, at der var noget galt i, at han talte Politik, og at der drøftedes politiske Spørgsmaal i de jydsk Landboforeninger. Landboforeningerne her i Landet er dannet som rent faglige Sammenslutninger, de har paa det Grundlag faaet Medlemmer fra alle politiske Partier, Medlemmer fra Kredse i Befolkningen, der har vidt forskellige politiske Anskuelse. Paa det rent faglige Omraade har de arbejdet sig op til den Stilling, de har i Dag, paa det rent faglige Omraade har de udrettet et meget betydningsfuldt Arbejde her i Landet. Men hvis man vil benytte disse Foreninger til at pleje partipolitiske Interesser, disse Foreninger, der er sammensat af Folk med vidt forskellige Anskuelse om de Spørgsmaal, som her har været draget frem, hvis man vil benytte sin Stilling som Formand for disse Foreninger dertil, da lægger man Sprængstof under Landboforeningerne her i Landet, og det er min Opfattelse, og den deles ogsaa af Folk, der politisk er enige med det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at Landboforeningerne ikke kan staa for den Uro, der vil skabes, hvis saadanne partipolitiske Interesser skal plejes gennem dem. Jeg har selv staaet og staaer endnu i Arbejdet indenfor Landboforeningerne, og jeg har haft megen Glæde af at være

med, men jeg vil protestere mod, at disse faglige Sammenslutninger, ogsaa saaledes som det bliver praktiseret gennem Landbrugsraadet, bliver brugt som Udtryk for de Synspunkter, der fra den Side gøres gældende i Henvendelser til Regering og Rigsdag, i Skattespørgsmaal f. Eks.; jeg vil protestere mod, at dette bliver taget som Udtryk for Medlemmerne i de danske Landboforeninger, for det er det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup vender sig imod Principperne for Jordudstykningsloven af 4. Oktober 1919. Det ærede Medlem ynder at kalde denne Udstykningsform for Fæste, og det ærede Medlem fremhæver overfor dette Ting de Skavanker, som Fortidens Fæste havde, for derigennem at afskrække Befolkningen fra at lade den Driftsform, som Loven af 4. Oktober har skabt, vinde Indpas. Jeg tror ikke, det vil være muligt for det ærede Medlem at faa Befolkningen i Almindelighed til at se, at denne Udstykningsform kan sammenlignes med det private Fæste, som alle her i Landet var enige om at anse for en daarlig Brugsform. Udstykningsloven af 4. Oktober har netop bibeholdt det bedste i Ejendomsbesiddelsesformen her i Landet, idet den sikrer Brugeren Udbyttet af det Arbejde, de Forbedringer, han foretager paa sin Ejendom. Det var Skavanken ved det private Fæste her i Landet, at den private Fæster var fuldkommen afhængig af den paagældende Godsejer, som ejede den Ejendom. Disse Skavanker, som det private Fæste havde, afskaffede Loven af 4. Oktober; den gav alle de med Ejendomsretten følgende gode Sider og har kun bortkastet den ene Ting, at man ikke kan spekulere med den Jord, man har faaet at skulle arbejde med. Men jeg vil tro, at de fleste vil indrømme, at naar man fra det offentlige Side erhverver Jord, er det ikke Meningen, at den igen skal udgives til Befolkningen til fortsat Spekulation. Jeg tror derfor, at det ikke vil lykkes ude i Befolkningen at skabe den Misfornøjelse med denne Udstykningsform, som det ærede Medlem tilsigter. Jeg haaber heller ikke, det vil ske, fordi det efter mit Skøn er den sundeste og bedste Form for Jordbesiddelse, der har været i dette Land. Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har ogsaa i Aften erklæret, at man har benyttet denne Lov, saa længe der var Muligheder for at benytte den, men at man nu paa mange Egne ikke mere er i Stand til at faa Jord efter denne Lov, fordi der ingen Jord i